गाथिनो विश्वामित्रः।आप्रीसूक्तं (१ इध्मः सिमद्धोऽग्निर्वा, २ तनूनपात, ३ इळः, ४ बर्हिः, ५ देवीर्द्वारः, ६ उषासानक्ता, ७ दैव्यौ होतारौ प्रचेतसौ, ८ तिस्रो देव्यः सरस्वतीळाभारत्यः, ९ त्वष्टा, १० वनस्पतिः, ११ स्वाहाकृतयः ।। त्रिष्टुप्

समित्समित्सुमना बोध्यसमे शुचाश्चेचा सुमृतिं रासि वस्वः।

आ देव देवान्यजथीय विक्ष सखा सखीन्सुमनी यक्ष्यग्ने॥ ३.००४.०१

समित् समित्- प्रतीन्धके। अस्मे- अस्मदर्थम्। सुमनाः- शोभनचित्तः सन्। बोधि- बुध्यस्व। शुचाशुचा- प्रतिपवित्रभावनया। वस्वः सुमितम्- वृत्तिस्तम्भसम्बिन्धिनीं शोभनमितम्। रासि- प्रयच्छिस्। देव- द्योतनशील। देवान्। यजथाय- उपासनाय। आ विश्व- आवह। अग्ने। सुमनाः- शोभनमनस्कः सन्। सखा- मित्रभूतः सन्। सखीन्- स्वसुहृदो देवान्। यिश्व- यज॥१॥

यं देवासुस्त्रिरहन्नायजन्ते दिवेदिवे वर्रणो मित्रो अग्निः।

सेमं युज्ञं मधुमन्तं कृधी नुस्तनूनपाद्धृतयोनिं विधन्तम्॥ ३.००४.०२

यम्। वरुणः- ऋताधिदेवता। मित्रः- स्नेहाधिदेवता। अग्निः- क्रत्वधिदेवता। देवासः- इमे देवाः। दिवेदिवे- प्रतिदिनम्। त्रिरहन्- त्रिषवणम्। आयजन्ते- पूजयन्ति। सः- स त्वम्। तनूनपात्- अस्मदेहजः सन्। अस्मदेहस्थोष्णरूपेण वा क्रतुरूपेण वा स्थित इति कारणेनाग्नेस्तस्य तनूनपादिति नाम। घृतयोनिम्- ज्योतिर्मूलम्। विधन्तम्- विधीयमानम्। यज्ञम्। मधुमन्तम्- मधुरम्। कृधि- कुरु॥२॥

प्र दीधितिर्विश्ववीरा जिगाति होतीरमिळः प्रथमं यर्जध्यै।

अच्छा नमोभिर्वृष्मं वन्दध्यै स देवान्यक्षदिषितो यजीयान्॥ ३.००४.०३

विश्ववारा- सर्ववरेण्या। दीधितिः- चित्तधारणा। प्रथमम्- मुख्यम्। होतारम्- देवाह्वातारम्। वृषभम्- वर्षकमग्निम्। अच्छ- अभिलक्ष्य। नमोभिः- नमस्कारैः। इळः- इषः। यजध्यै- यष्टुम्।

प्र जिगाति- प्रसरित । सः- असाविधः । इषितः- प्रेरितः सन् । यजीयान्- पूज्यः सन् । देवान् । यक्षत्- यजतु ॥३॥

ऊर्घ्वो वां गातुरेघ्वरे अकार्यूर्घ्वा शोचीं प्रिस्थिता रजांसि। दिवो वा नाभा न्यसादि होता स्तृणीमिह देवव्यंचा वि बर्हिः॥ ३.००४.०४

वाम्- युवयोः। गातुः- मार्गः। अध्वरे- ध्वररिहतकर्मणि। ऊर्ध्वः- उत्कृष्टः। अकारि- कृतः। शोचींषि- प्रकाशानि। रजांसि- ज्योतींषि। ऊर्ध्वा- ऊर्ध्वानि। प्रस्थिता- प्रस्थितानि। होता- देवाह्वाताग्निः। दिवो नाभा- नभिस। न्यसादि- निषीदित। देवव्यचा- देवैर्व्याप्तम्। बर्हिः- दर्भासनं चित्तासनं वा। वि स्तृणीमिह- विस्तारयामः॥४॥

सप्त होत्राणि मर्नसा वृणाना इन्वेन्तो विश्वं प्रति यन्नृतेने। नृपेश्नसो विदथेषु प्र जाता अभीश्मं यज्ञं वि चेरन्त पूर्वीः॥ ३.००४.०५

सप्त होत्राणि- सप्तसाधनभूमिकासम्बन्धीन्युपासनानि । मनसा । वृणानाः- वरयन्तः । ऋतेन-प्रकृतिनियतिभूतसत्येन । विश्वम्- सर्वम् । इन्वन्तः- प्रीणयन्तः । प्रति यन्- देवताः प्रतिगच्छन्ति । नृपेश्चासः- नररूपाः । विद्थेषु- उपासनेषु । प्र जाताः । पूर्वीः- प्राचीनाः । इमम्- एतम् । यज्ञम् । अभि वि चरन्ति- अभितो विशेषेण चरन्ति ॥५॥

आ भन्दमाने उषसा उपकि उत स्मेयेते तुन्वार्थं विरूपे।

यथां नो मित्रो वर्रुणो जुजोषदिन्द्रो मुरुत्वाँ उत वा महोभिः॥ ३.००४.०६

यथा। नः- अस्मान्। मित्रः- स्नेहाधिदेवता। वरुणः- ऋताधिदेवता। उत वा- अपि च। मरुत्वान्-प्राणगणवान्। इन्द्रः- ईशनाधिदेवता। महोभिः- महद्भिः। जुजोषत्- सेवन्ते तथा। भन्दमाने-स्तूयमाने। उपाके- परस्परं सङ्गते। तन्वा विरूपे- स्वदेहाभ्यां नानारूपे। उषसा- नक्तोषसे। आ - समन्तात्। स्मयेते- प्रकाशेते॥६॥

दैव्या होतारा प्रथमा न्यृञ्जे सप्त पृक्षासः स्वधया मदन्ति। ऋतं शंसन्त ऋतमित्त आहुरनुं वृतं वृत्पा दीध्यानाः॥ ३.००४.०७

दैव्या- दिव्यो । होतारा- देवाह्वातारावग्नी । प्रथमा- मुख्यो । न्यृञ्जे - प्रसाधयामि । सप्त पृक्षासः-सप्तानुभूतयो भूर्भुवरादिसम्बन्धिन्यः । पृक्षमन्नमनुभूतिरित्याध्यात्मिके । स्वधया- आत्मधारणया । मदन्ति- तुष्यन्ति । ऋतम्- प्रकृतिनियतिभूतसत्यम् । शंसन्तः- स्तुवन्तः । तम् । इत्- एव । ते-अमी देवाः । आहुः- उपदिष्टवन्तः । व्रतम्- प्रकृतिनियत्यनुसरणम् । व्रतपाः- व्रतपालका देवाः । दीध्यानाः- उद्दीपयन्तः सन्ति ॥७ ॥

आ भारती भारतीभिः सजोषा इळा देवैर्मनुष्यैभिरिगः। सरस्वती सारस्वतेभिर्योक्तिस्रो देवीर्बर्हिरेदं सदन्तु॥ ३.००४.०८

भारती- भरणशीला अन्तर्वाक् । भारतीभिः- स्वशक्तिभिः । सजोषाः- सङ्गता । इळा- बाह्या वाक् । देवैः । मनुष्यैः । अग्निः- अग्निभूता । सरस्वती- रसचोदनशक्तिः । वाक्- अन्तर्वाक् । सारस्वतेभिः- स्वशक्तिभिः । तिस्नः । देवीः- देव्यः । बर्हिः- आसने । आ सदन्तु- निषीदन्तु ॥८ ॥

तन्नस्तुरीपुमधं पोषयितु देवं त्वष्टविं रराणः स्यस्व।

यतौ वीरः कर्मण्यः सुदक्षौ युक्तग्रावा जायते देवकामः॥ ३.००४.०९

यतः - यस्मात्। वीरः - वीर्यसम्पन्नः। कर्मण्यः - कर्मठः। सुदक्षः - सुसमर्थः। युक्तग्रावा - रसिनिष्पादकः। देवकामः। जायते। तद्वेतः। तुरीपम् - तारकम्। पोषयित्नु - पोषकम्। नः - अस्मदर्थम्। देव त्वष्टः - हे शिल्पाधिदेवते। रराणः - रममाणा सती। वि स्यस्व - विसर्जय॥९॥

वर्नस्पतेऽवं सृजोपं देवानिधर्हिवः शिमता सूदयाति। सेदु होतां सत्यतेरो यजाति यथां देवानां जिनमानि वेदं॥ ३.००४.१० वनस्पते- भोमभोगप्रतीकवृक्षाधिदैवत । देवान्- द्योतनशक्तीः । अव सृज- विसर्जय । शिमता-शमदः । अग्निः । हविः- हव्यम् । सूद्याति- प्रेरयित । यथा । देवानाम्- द्योतनशक्तीनाम् । जिनमानि- जन्मानि । वेद- उपासको जानाति तथा । सः- असौ । होता- देवाह्वाता । सत्यतरः-असाधारणसत्यः । यजाति- यजित ॥१० ॥

आ याह्यम्ने समिधानो अर्वाङिन्द्रीण देवैः सुरथै तुरेभिः।

बर्हिर्न आस्तामदितिः सुपुत्रा स्वाहा देवा अमृता मादयन्ताम्॥ ३.००४.११

अग्ने- सर्वभृतिहतकतो पावक । सिमधानः- उद्दीपितः सन् । अर्वाङ्- अस्मदिभमुखः । आ याहि-आगच्छ । तुरेभिः- क्षिप्रगामिभिः । देवैः । इन्द्रेण- ईश्चनाधिदैवतेन । सरथम्- समानरथेन । आयाहि । नः- अस्मद्दत्तम् । बर्हिः- आसनम् । अदितिः- अखण्डप्रकृतिः । सुपुत्रा- इन्द्रपुत्रा । आस्ताम्- अधितिष्ठतु । स्वाहा- शोभनाह्वानेन । अमृताः- अमराः । देवाः । मादयन्ताम्-तुष्यन्तु ॥११ ॥